

Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Petra Příhody a Mgr. Jana Passera v právní věci právní žalobce S. Š., zastoupeného JUDr. Pavlem Pokorným, advokátem v Hradci Králové, Veverkova 1343/1, proti žalovanému Ministerstvu životního prostředí, Praha 10, Vršovická 65, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 12. 2004, čj. 550/1003/OVSS-VI/04-Záb, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 23. 3. 2005, čj. 8 Ca 90/2005-27,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný rozhodl o zamítnutí odvolání žalobce proti rozhodnutí České inspekce životního prostředí (dále jen „ČIŽP“) ze dne 19. 8. 2004, čj. 5/OP/7715/04/Po/524, a o potvrzení odvoláním napadeného rozhodnutí. Rozhodnutím ČIŽP byla stěžovateli podle ustanovení § 88 odst. 1 písm. c) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, jako fyzické osobě při výkonu podnikatelské činnosti, uložena pokuta ve výši 50 000 Kč za porušení ustanovení § 7 odst. 1 ke kterému došlo tím, že stěžovatel koncem února v městě T. radikálně ořezal jednu lípu, a tím ji poškodil.

Žalobce proti rozhodnutí žalovaného podal žalobu u Městského soudu v Praze; současně podal návrh na přiznání odkladného účinku žalobě podle § 73 odst. 2 s. ř. s. Městský soud návrh na přiznání odkladného účinku žalobě usnesením ze dne 23. 3. 2005, čj. 8 Ca 90/2005-27 zamítl a poučil žalobce o možnosti podání kasační stížnosti. Žalobce (dále též „stěžovatel“) napadl toto usnesení včas podanou kasační stížností.

Kasační stížnost je však nepřípustná a poučení, jehož se stěžovateli dostalo, není správné. Podle ustanovení § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. je nepřípustná kasační stížnost proti rozhodnutí, které je podle své povahy dočasné; takovým rozhodnutím je také rozhodnutí o přiznání odkladného účinku žalobě. Jím se pozastavují účinky napadeného rozhodnutí správního orgánu do skončení řízení před soudem (§ 73 odst. 3 s. ř. s.). Toto usnesení lze i bez návrhu zrušit (§ 73 odst. 4 s. ř. s.), ukáže-li se v průběhu řízení, že pro jeho přiznání nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly.

Rozhodnutí o odkladném účinku žalobě jako procesní institut je proto svou povahou rozhodnutím dočasným, neboť má pouze omezené trvání; není-li zrušeno soudem, zaniká z moci zákona (k tomu srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu publikované pod č. 507/2005 Sb. NSS). Zamítavé rozhodnutí přitom nijak nepředjímá postup soudu při rozhodování o věci samé; městský soud bude pokračovat v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného a Nejvyššímu správnímu soudu v této fázi řízení nepřísluší hodnotit věcnou správnost jeho rozhodnutí.

Nesprávné poučení soudu prvního stupně o tom, že kasační stížnost je přípustná, přípustnost kasační stížnosti nezakládá (k tomu srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2004, čj. 3 Ads 37/2004-36).

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost ze shora uvedených důvodů odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. a § 120 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně 28. listopadu 2005

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu